

Het Boek Daniël - Nummer Vierendertig

De onthulling van Daniël: een profetische reis door de geschiedenis van de aarde en Gods oordelen

Jeff Pippenger
2023-12-29

De eerste zes hoofdstukken van het boek Daniël vertegenwoordigen de geschiedenis van het beest uit de aarde van Openbaring dertien. De Verenigde Staten (het beest uit de aarde) begonnen in 1798 als het zesde koninkrijk van de Bijbelprofetie, toen het pausdom (het beest uit de zee van Openbaring dertien) een profetische dodelijke wond ontving, en beëindigden hun heerschappij als het vijfde koninkrijk van de Bijbelprofetie.

De geschiedenis van het beest uit de aarde is de geschiedenis van de waarschuwing voor de nadering van Gods oordelen. Aan het begin van de geschiedenis van het beest uit de aarde ving Gods onderzoekend oordeel aan, en aan het einde van het beest uit de aarde begint Gods uitvoerend oordeel. De waarschuwing voor de nadering van Gods onderzoekend oordeel, aan het begin, werd voorgesteld door de boodschap van de eerste engel van Openbaring hoofdstuk veertien, die in 1798 op de „tijd van het einde” kwam. De waarschuwing voor de nadering van Gods uitvoerend oordeel, aan het einde, wordt voorgesteld als de boodschappen van de drie engelen van Openbaring hoofdstuk veertien, die in 1989 op de „tijd van het einde” kwamen.

Bij elke „tijd van het einde” wordt een deel van het boek Daniël ontzegd. In de aanvangsgeschiedenis van het beest van de aarde, in 1798, werden de hoofdstukken zeven, acht en negen van Daniël ontzegd. Die hoofdstukken worden voorgesteld als het visioen van de rivier de Ulai. In de eindgeschiedenis van het beest van de aarde, in 1989, werden de hoofdstukken tien, elf en twaalf van Daniël ontzegd. Die hoofdstukken worden voorgesteld als het visioen van de rivier de Hiddekel. Telkens wanneer het boek Daniël wordt ontzegd, wordt er een beproevingsproces in drie fasen over de dan levende generatie gebracht.

En hij zeide: Ga heen, Daniël; want deze woorden blijven verborgen en verzegeld tot de tijd van het einde. Velen zullen gereinigd, wit gemaakt en beproefd worden; maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen van de goddelozen zal het verstaan; maar de wijzen zullen het verstaan. Daniël 12:9, 10.

Het drietraps toetsingsproces is gebaseerd op de structuur van het Hebreeuwse woord dat als „waarheid” wordt vertaald, dat werd gevormd door de eerste, dertiende en laatste letters van het Hebreeuwse alfabet samen te voegen. Het Hebreeuwse woord vertegenwoordigt en bezit Gods scheppende kracht. Alle profetische waarheid is op dat woord gegrondvest, evenals het drietraps toetsingsproces in Daniël hoofdstuk twaalf. Het woord vertegenwoordigt niet alleen Gods scheppende kracht, maar ook Jezus Christus, die de Waarheid is, en die tevens de Eerste en de Laatste is, zoals voorgesteld door de eerste en laatste letters van het Hebreeuwse alfabet.

De vroege geschiedenis van het beest uit de aarde, toen de waarschuwing voor de nadering van het onderzoekend oordeel ten tijde van het einde in 1798 kwam, wordt voorgesteld door de eerste engel van Openbaring veertien. De boodschap van de eerste engel in Openbaring hoofdstuk veertien bevat elk van de drie stappen, die de waarheid zijn, en die het drievoudige beproevingsproces voorstellen waarmee die generatie werd geconfronteerd toen de eerste engel in 1798 kwam.

En ik zag een andere engel, vliegende in het midden des hemels, die het eeuwige evangelie had om te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan elke natie, stam, taal en volk, zeggende met luider stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid; want het uur van Zijn oordeel is gekomen; en aanbidt Hem die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft. Openbaring 14:6, 7.

De slotgeschiedenis van het beest uit de aarde, toen de waarschuwing voor de nadering van het uitvoerende oordeel aankwam in de tijd van het einde in 1989, wordt voorgesteld door de drie engelen van Openbaring hoofdstuk veertien. De drie engelen van Openbaring veertien vertegenwoordigen de drie stappen, die de waarheid zijn, en de drie engelen vertegenwoordigen het drievoudige beproevingsproces dat de generatie confronteerde die leefde toen de derde engel in 1989 aankwam.

En ik zag een andere engel, vliegende in het midden des hemels, die het eeuwige evangelie had om te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan elke natie, en geslacht, en taal, en volk, zeggende met luide stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid; want het uur van Zijn oordeel is gekomen; en aanbidt Hem die de hemel, en de aarde, en de zee, en de waterbronnen gemaakt heeft. En een andere engel volgde, zeggende: Gevallen, gevallen is Babylon, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij. En de derde engel volgde hen, zeggende met luide stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken ontvangt op zijn voorhoofd, of op zijn hand, die zal ook drinken van de wijn van de toorn van God, die ongemengd ingeschonken is in de drinkbeker van Zijn gramschap; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel voor het aangezicht van de heilige engelen en voor het aangezicht van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheid; en zij hebben dag noch nacht rust, die het beest en zijn beeld aanbidden, en zo iemand het merkteken van zijn naam ontvangt. Hier is de volharding der heiligen; hier zijn zij die de geboden van God en het geloof van Jezus bewaren. Openbaring 14:6–12.

Het boek Daniël is opgebouwd op de boodschappen van de drie engelen. Die structuur bestaat zowel uit de drie stappen van het Hebreeuwse woord voor „waarheid”, als uit het overeenkomstige beproevingsproces in drie stappen; maar het beproevingsproces ontvouwt zich langs de historische lijn van het beest uit de aarde van Openbaring hoofdstuk dertien (de Verenigde Staten), en ook langs de historische lijn van de twee horens van het beest uit de aarde (Republikanisme en Protestantisme). De geschiedenis van de Verenigde Staten, beginnend in 1798 en voortgaand tot aan de spoedig komende zondagswet, is dezelfde periode in de geschiedenis waarin de Kerk der Zevende-dags Adventisten bestaat. Het boek Daniël omvat daarom ook de structuur die de geschiedenis van het adventisme afbeeldt, beginnend in 1798 en voortgaand tot aan de spoedig komende zondagswet. Door dit te doen, duidt het boek Daniël dezelfde profetische

geschiedenissen aan die in het boek Openbaring worden voorgesteld, en daarmee verschaft het de eerste getuige die de boodschap van de tweede getuige tot volmaaktheid brengt. De volmaking van de twee boeken wordt tot stand gebracht door hetzelfde profetische verschijnsel dat bestond in de relatie tussen het Oude Testament en het Nieuwe Testament.

“De geschiedenis van het leven, de dood en de opstanding van Jezus, als die van de Zoon van God, kan niet ten volle worden aangetoond zonder het bewijs dat in het Oude Testament vervat is. Christus wordt in het Oude Testament even duidelijk geopenbaard als in het Nieuwe. Het ene getuigt van een komende Heiland, terwijl het andere getuigt van een Heiland die gekomen is op de wijze die door de profeten was voorgezegd. Om het verlossingsplan te waarderen, moet de Schrift van het Oude Testament grondig worden verstaan. Het is het verheerlijkte licht uit het profetische verleden dat het leven van Christus en de leringen van het Nieuwe Testament met helderheid en schoonheid doet uitkomen. De wonderen van Jezus zijn een bewijs van zijn goddelijkheid; maar de sterkste bewijzen dat Hij de Verlosser van de wereld is, worden gevonden in de profetieën van het Oude Testament, vergeleken met de geschiedenis van het Nieuwe. Jezus zei tot de Joden: ‘Onderzoek de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben, en die zijn het welke van Mij getuigen.’ In die tijd bestond er geen andere Schrift dan die van het Oude Testament; daarom is de vermaning van de Heiland duidelijk.” Spirit of Prophecy, deel 3, 211.

De „geschiedenis van het leven, de dood en de opstanding van Jezus” vat het werk van Christus voor de mensheid samen en getuigt van de drie treden, en die drie treden zijn de „waarheid”. Het Hebreeuwse woord „waarheid” stelt Jezus voor, die de eerste en de laatste is, het begin en het einde en de Alfa en de Omega, en het woord zelf bestaat uit de eerste en de laatste letters, die hetzelfde vertegenwoordigen; want als Alfa en Omega beeldt Jezus het einde van een zaak uit, samen met het begin van een zaak. Het leven, de dood en de opstanding van Christus zijn waarheid, want zij worden onder andere door drie treden voorgesteld, en de eerste en de laatste trede zijn beide „leven”, want „leven” en „opstanding” zijn beide „leven”. De middelste letter in het Hebreeuwse woord is de dertiende letter van het alfabet, en dertien is een symbool van opstand, en de dood van Christus werd teweeggebracht door de opstand van Satan en de zonen van Adam, die zich bij zijn opstand aansloten.

Het begrip van de Openbaring van Jezus Christus in het boek Openbaring wordt ontsloten vlak vóór het einde van de menselijke genadetijd, en een wezenlijk onderdeel van de waarheid die in die tijd wordt ontsloten, is dat Christus de „waarheid” is, de Alfa en de Omega, die Zijn handtekening als de Alfa en de Omega plaatst op de waarheden waarvan Hij heeft beschikt dat zij in Zijn Woord zouden bestaan. Toen zuster White schreef: „The history of the life, death, and resurrection of Jesus, as that of the Son of God, cannot be fully demonstrated without the evidence contained in the Old Testament. Christ is revealed in the Old Testament as clearly as in the New,” bevestigt zij daarmee, voor hen die het willen zien, dat de boodschap van de drie engelen in Openbaring hoofdstuk veertien (die eveneens is opgebouwd volgens dezelfde drie stappen, als „leven, dood en opstanding”), „cannot be fully demonstrated without the evidence contained” in het boek Daniël.

Zij stelt ook vast dat het boek Daniël getuigt van een Babylon dat nog „komen” zal, terwijl het boek Openbaring getuigt van een Babylon dat „gekomen is” op de wijze die door het boek Daniël was voorgezegd. Verder stelt de toepassing vast dat, „om” het boek Openbaring „naar waarde te schatten”, het boek Daniël „grondig begrepen moet worden”, want „het is het verheerlijkte licht” uit het boek Daniël „dat het leven van Christus en de leringen” van het boek Openbaring „met duidelijkheid en schoonheid aan het licht brengt.”

Haar woorden kunnen ook zo worden opgevat dat „de wonderen van Jezus”, zoals voorgesteld in het boek Openbaring, „een bewijs van zijn goddelijkheid” waren; maar dat „de sterkste bewijzen dat Hij de Verlosser der wereld is, worden gevonden” wanneer de profetieën van het boek Daniël „met de geschiedenis” van het boek Openbaring worden „vergeleken”. Voorts kan worden onderkend dat, toen „Jezus tot de Joden zei: ‘Onderzoek de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben, en die zijn het welke van Mij getuigen, ’” voor de geestelijke Joden van heden het boek Daniël datgene is wat getuigt van de Openbaring van Jezus Christus, en dat die openbaring, welke vlak vóór het einde van de genadetijd wordt ontzegeld, de plaats is waar het eeuwige leven wordt gevonden.

Het boek Daniël zet de profetische waarheden uiteen die in het boek Openbaring tot volkomenheid worden gebracht. Het is opgebouwd volgens de drie stappen die worden weergegeven door het Hebreeuwse woord voor „waarheid”, en daarom vormt het boek zelf een beproeving voor de generatie wanneer deze feiten worden ontzegeld en geopenbaard. Jezus Zelf wordt, als de Alfa en de Omega, rechtstreeks beklemtoond in de allereerste woorden en het eerste hoofdstuk van het boek Openbaring. Deze artikelen hebben tevens aangetoond dat Daniël hoofdstuk één dezelfde profetische structuur en kenmerken bezit als de boodschap van de eerste engel in Openbaring hoofdstuk veertien.

De boodschap van de eerste engel en Daniël hoofdstuk één duiden beide het driedelige beproevingsproces aan dat het kenmerk is van Alfa en Omega. Het hoofdstuk begint met het letterlijke Babylon dat het letterlijke Juda overwint, en het boek voert tot de laatste strijd tussen Babylon en Juda, weergegeven in de laatste zes verzen van Daniël hoofdstuk elf. In die verzen wordt het geestelijke Babylon overwonnen door het geestelijke Juda, juist wanneer Michaël opstaat en de menselijke genadetijd wordt afgesloten. Die verzen stellen het einde voor van de profetische geschiedenis van de oorlog tussen Babylon en Juda. In die verzen wordt de genezing van de dodelijke wond uitgebeeld.

De verzen die de genezing van de dodelijke wond beschrijven, beginnen met vers veertig van Daniël elf, dat aanvangt met de woorden: „En ten tijde van het einde.” De „tijd van het einde” in dit vers duidt op 1798, toen het pausdom zijn dodelijke wond werd toegebracht. De verzen vertellen vervolgens het verhaal van de wijze waarop de dodelijke wond wordt genezen, terwijl het pausdom eerst zijn vijand, de koning van het zuiden (de Sovjet-Unie), vervolgens zijn bondgenoot, het heerlijke land (de Verenigde Staten), en ten slotte zijn slachtoffer, Egypte (de Verenigde Naties), overwint. In vers vijfenveertig komt het pausdom (de koning van het noorden) aan zijn einde, en niemand helpt het. Het verhaal van de genezing van de dodelijke wond van het pausdom in deze verzen begint met de val van het pausdom in 1798, en het eindigt met de uiteindelijke

opkomst en val van het pausdom. De verzen tussen het begin van de passage en het slot van de passage duiden de opstand in het midden aan.

Het Hebreeuwse woord voor „waarheid” is gevormd door de eerste letter, de dertiende letter en de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet met elkaar te verbinden. Dertien is een getal dat opstand symboliseert, en de geschiedenis tussen de eerste en de laatste. In het laatste profetische gedeelte van het boek Daniël wordt dezelfde strijd uitgebeeld als in de allereerste verzen van het boek. Die verzen vormen de inleiding op hoofdstuk één, waar wij het drieledige beproevingsproces aantreffen dat de waarheid is. Vervolgens vinden wij in het laatste gedeelte dezelfde drie stappen, daar het begint met de eerste val van het pausdom en eindigt met de laatste val van het pausdom, terwijl in het midden de opstand van de laatste dagen vervat ligt.

Binnen die laatste zes verzen van Daniël hoofdstuk elf bevindt zich een tweede getuige van de waarheid, want de eerste geografische macht die het pausdom moest ten val brengen (de koning van het zuiden) is een symbool van de macht van de draak, evenals de laatste van de drie geografische machten (Egypte). De verovering in drie stappen die noodzakelijk is opdat de dodelijke wond genezen wordt, begint met de koning van het zuiden, die een symbool is van de drakenmacht van het atheïsme, en de laatste van de drie machten, vertegenwoordigd door Egypte, is het voornaamste bijbelse symbool van het atheïsme dat met de draak verbonden is. In feite is het woord dat in vers veertig van het gedeelte met “zuiden” is vertaald, “negeb”, dat soms als Egypte wordt vertaald. De drie hindernissen dragen het kenmerk van de waarheid, want de eerste hindernis is de laatste hindernis. De macht in het midden is het heerlijke land (de Verenigde Staten). De Verenigde Staten zijn de plaats waar de opstand van de zondagwet tot stand wordt gebracht, en het symbool van de Verenigde Staten toen zij begonnen, was dertien koloniën.

De handtekening van Alfa en Omega doordringt het boek Daniël en verschaft het getuigenis dat, wanneer zij wordt samengebracht met het boek Openbaring, de goddelijkheid van Jezus Christus bevestigt. In het licht van Daniël hoofdstuk twaalf, en van het drietraps-beproevingsproces dat plaatsvindt in de generatie waarin het boek wordt ontzegd, betekent het verwerpen van de openbaring van de structuur van het boek Daniël dat men behoort tot hen die als de goddelozen worden aangeduid. In het licht van Openbaring hoofdstuk veertien betekent het verwerpen van de openbaring van de structuur van het boek Daniël dat men behoort tot hen die worden aangeduid als aanbidders van het beest en zijn beeld.

Het boek Openbaring maakt duidelijk dat vlak voordat de genadetijd wordt afgesloten, de Openbaring van Jezus Christus wordt ontsloten, en de Openbaring van Jezus Christus omvat de ontsluiting van de structuur van het boek Daniël.

“Door mensen geëerd met de verantwoordelijkheden van het staatsbestuur en met de geheimen van koninkrijken die universele heerschappij uitoefenden, werd Daniël door God geëerd als Zijn gezant en ontving hij vele openbaringen van de verborgenheden van de komende eeuwen. Zijn wonderbare profetieën, zoals door hem opgetekend in de hoofdstukken 7 tot 12 van het boek dat zijn naam draagt, werden zelfs door de profeet zelf niet ten volle begrepen; maar voordat zijn levensarbeid ten einde liep, werd hem de zalige verzekering gegeven dat hij ‘aan het einde der dagen’—in de afsluitende periode van de geschiedenis dezer wereld—opnieuw in

staat zou worden gesteld in zijn lot en plaats te staan. Het werd hem niet gegeven alles te verstaan wat God van het goddelijke voornemen had geopenbaard. ‘Bewaar de woorden in het verborgene en verzegel het boek,’ werd hem met betrekking tot zijn profetische geschriften opgedragen; deze moesten verzegeld blijven ‘tot de tijd van het einde.’ ‘Ga heen, Daniël,’ droeg de engel de trouwe boodschapper van Jehovah opnieuw op; ‘want deze woorden blijven verborgen en verzegeld tot de tijd van het einde.... Maar ga gij heen tot het einde er zal zijn; want gij zult rusten en staan in uw lot aan het einde der dagen.’ Daniël 12:4, 9, 13.”

„Naarmate wij het einde van de geschiedenis van deze wereld naderen, vragen de door Daniël opgetekende profetieën onze bijzondere aandacht, daar zij betrekking hebben op juist de tijd waarin wij leven. Daaraan dienen de leringen van het laatste boek van de nieuwtestamentische Schriften verbonden te worden. Satan heeft velen ertoe gebracht te geloven dat de profetische gedeelten van de geschriften van Daniël en van Johannes de Openbaarder niet begrepen kunnen worden. Maar de belofte is duidelijk dat een bijzondere zegen de studie van deze profetieën zal vergezellen. ‘De verstandigen zullen het begrijpen’ (vers 10), werd gezegd met betrekking tot de visioenen van Daniël, die in de laatste dagen ontsloten zouden worden; en aangaande de openbaring die Christus aan Zijn dienstknecht Johannes gaf tot leiding van Gods volk door alle eeuwen heen, luidt de belofte: ‘Zalig is hij die leest, en zij die de woorden van deze profetie horen en bewaren wat daarin geschreven staat.’ Openbaring 1:3.” Prophets and Kings, 547.

Sprekend in de toekomstige tijd tot haar eigen tijdperk verklaarde zuster White: „naarmate wij het einde van de geschiedenis van deze wereld naderen”, zullen „de verstandigen het begrijpen”, dat „de profetieën die door Daniël zijn opgetekend, onze bijzondere aandacht vereisen, daar zij betrekking hebben op juist de tijd waarin wij leven.” De „vele openbaringen van de verborgenheden van de toekomstige eeuwen. Zijn wonderbare profetieën, zoals door hem opgetekend in de hoofdstukken zeven tot en met twaalf van het boek dat zijn naam draagt,” zullen „in de laatste dagen worden ontzegeld.”

Wanneer het boek Daniël wordt ontzegeld, brengt het een drievoudig reinigingsproces voort dat het geslacht beproeft dat leeft wanneer de Leeuw uit de stam van Juda het boek Daniël aan Zijn volk geeft. In Openbaring tien deelt Zuster White ons mee dat de engel die neerdaalde „niemand minder was dan Jezus Christus”. In Openbaring tien had de engel een geopend boekje in Zijn hand, dat Johannes bevolen werd te nemen en op te eten. Dat boek werd ontzegeld door de Leeuw uit de stam van Juda, Die niemand minder is dan Jezus Christus; daarom was het boek dat Johannes bevolen werd te eten het boekje van Daniël.

“Het was de Leeuw uit de stam van Juda die het boek ontzegelde en Johannes de openbaring gaf van wat er in deze laatste dagen zou zijn.

‘Daniël stond op zijn plaats om zijn getuigenis te dragen, dat verzegeld was tot de tijd van het einde, wanneer de boodschap van de eerste engel aan onze wereld zou worden verkondigd. Deze zaken zijn van oneindig belang in deze laatste dagen; maar terwijl “velen gereinigd, wit gemaakt en beproefd zullen worden”, “zullen de goddelozen goddeloos handelen; en geen van de goddelozen zal het verstaan.” Hoe waar is dit! Zonde is de overtreding van de wet van God;

en zij die het licht met betrekking tot de wet van God niet willen aannemen, zullen de verkondiging van de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel niet verstaan. Het boek Daniël wordt ontsloten in de Openbaring aan Johannes en voert ons vooruit naar de laatste taferelen van de geschiedenis van deze aarde.

„Zullen onze broeders indachtig zijn dat wij leven te midden van de gevaren der laatste dagen? Lees Openbaring in samenhang met Daniël. Onderwijs deze dingen.” Testimonies to Ministers, 115.

De openbaring van de structuur van het boek Daniël, die thans wordt ontzegd, te verwerpen, betekent gerekend te worden onder hen die als de goddelozen worden aangeduid. De eerste zes hoofdstukken van Daniël leggen de profetische structuur vast die de profetische geschiedenis van het adventisme, het beest uit de aarde, de zeventig symbolische jaren van Jesaja hoofdstuk drieëntwintig, de twee horens van het protestantisme en het republicanisme, de profetische geschiedenis van de boodschappen van de eerste en de tweede engel, en de geschiedenis van de boodschappen van de drie engelen vertegenwoordigt. De laatste zes hoofdstukken van Daniël duiden de profetische boodschappen aan die worden ontzegd aan het begin en aan het einde van al deze eerder genoemde geschiedenissen.

Hoofdstuk één van Daniël is de geschiedenis van de beweging van de eerste engel, aan het begin van de geschiedenis van het beest uit de aarde. Hoofdstukken één tot en met drie vormen de geschiedenis van de beweging van de derde engel, aan het einde van de geschiedenis van het beest uit de aarde. Hoofdstuk vier moet in verband worden gebracht met hoofdstuk één, als het begin, en hoofdstukken vijf en zes moeten in verband worden gebracht met hoofdstukken één tot en met drie, als het einde. De vermeerdering van kennis die in hoofdstukken zeven, acht en negen wordt voorgesteld, moet in verband worden gebracht met hoofdstuk één als de geschiedenis van het begin. De vermeerdering van kennis die in hoofdstukken tien, elf en twaalf wordt voorgesteld, moet in verband worden gebracht met hoofdstukken één tot en met drie als de geschiedenis van het einde.

Regel op regel identificeert deze toepassing de begingeschiedenis van het beest uit de aarde als hoofdstukken één, vier, zeven, acht en negen. De toepassing identificeert ook de eindgeschiedenis van het beest uit de aarde als de hoofdstukken één tot en met drie, hoofdstukken vijf, zes en tien tot en met twaalf. Zo wordt het boek Daniël voorgesteld als zowel het begin als het einde van het beest uit de aarde.

Het begin van het beest uit de aarde kan dan worden geïdentificeerd als Daniël hoofdstuk één, want hoofdstuk vier moet over hoofdstuk één heen gaan (regel op regel). Ook hoofdstukken zeven, acht en negen moeten over hoofdstuk één heen gaan. Daarom wordt het begin van de geschiedenis van het beest uit de aarde weergegeven door Daniël hoofdstuk één.

Zo ook met het einde van het aardebeest. Het einde van de geschiedenis van het aardebeest wordt weergegeven door hoofdstuk één tot en met drie, en hoofdstukken vijf, zes, tien, elf en twaalf moeten over de eerste drie hoofdstukken heen gaan (regel op regel); aldus wordt het einde van de geschiedenis van het aardebeest weergegeven door de eerste drie hoofdstukken van Daniël.

Hoofdstuk één stelt het begin voor, en vervolgens stellen de hoofdstukken één tot en met drie het einde voor, en de structuur van één en vervolgens drie, duidt aan dat de profetische structuur van het boek Daniël identiek is aan de profetische structuur van de drie engelen van Openbaring veertien. Daar vertegenwoordigt, evenals in Daniël, de eerste engel een afzonderlijke geschiedenis, maar is hij tevens een derde deel van de geschiedenis van de drie engelen. Tegelijkertijd, terwijl dit inzicht de combinatie van drie en één aanwijst en benadrukt, is dit ook de structuur van het Hebreeuwse woord waarheid, dat niet alleen Christus en de scheppende kracht van God vertegenwoordigt, maar ook een drievoudig proces van beproeving en loutering, dat zowel in Daniël hoofdstuk één, als vervolgens opnieuw in Daniël hoofdstukken één tot en met drie wordt voorgesteld.

Jezus, die de waarheid is, is ook de Eerste en de Laatste, en in dat opzicht wordt de geschiedenis van de beweging van de eerste engel tot op de letter herhaald in de geschiedenis van de drie engelen; daarom is het profetisch aanvaardbaar de eerste drie hoofdstukken van Daniël over Daniël hoofdstuk één heen te leggen, want het begin beeldt altijd het einde uit. Het boek Daniël wordt dan het „boekje” dat in de hand van de engel is, want het „boekje” van Daniël kan volledig worden weergegeven in Daniël hoofdstuk één.

Wij zullen onze studie van het boek Daniël in het volgende artikel voortzetten.

“Onder degenen naar wie de dienaren zochten die zich gereedmaakten om de bepalingen van het koninklijk bevel ten uitvoer te brengen, bevonden zich Daniël en zijn vrienden. Toen hun werd meegedeeld dat ook zij volgens het bevel moesten sterven, vroeg Daniël ‘met raad en wijsheid’ aan Arioch, de overste van de koninklijke lijfwacht: ‘Waarom is het bevel van de koning zo overijld?’ Arioch vertelde hem het relaas van de verwarring van de koning over zijn opmerkelijke droom en van zijn onvermogen hulp te verkrijgen van hen in wie hij tot dusver het volste vertrouwen had gesteld. Toen Daniël dit hoorde, waagde hij, zijn leven op het spel zettend, zich in de tegenwoordigheid van de koning en verzocht dat hem tijd zou worden gegeven, opdat hij zijn God zou kunnen smeken hem de droom en de uitlegging daarvan te openbaren.”

“Aan dit verzoek gaf de vorst gehoor. ‘Toen ging Daniël naar zijn huis en maakte de zaak bekend aan Hananja, Misaël en Azarja, zijn metgezellen.’ Tezamen zochten zij wijsheid bij de Bron van licht en kennis. Hun geloof was sterk in het besef dat God hen had geplaatst waar zij waren, dat zij Zijn werk deden en aan de eisen van hun plicht voldeden. In tijden van verwarring en gevaar hadden zij zich altijd tot Hem gewend om leiding en bescherming, en Hij was hun gebleken een altijd nabije Hulp te zijn. Nu onderwierpen zij zich, met verslagenheid des harten, opnieuw aan de Rechter der aarde, smekende dat Hij hun uitkomst zou schenken in deze tijd van bijzondere nood. En zij smeekten niet tevergeefs. De God Die zij hadden geëerd, eerde nu hen. De Geest des Heeren rustte op hen, en aan Daniël werd, ‘in een nachtgezicht’, de droom van de koning en de betekenis ervan geopenbaard.”

„Daniels eerste daad was God te danken voor de openbaring die hem gegeven was. ‘Geloofd zij de Naam van God tot in eeuwigheid,’ riep hij uit; ‘want wijsheid en macht zijn van Hem; en Hij verandert de tijden en de gelegenheden; Hij zet koningen af en stelt koningen aan; Hij geeft

wijsheid aan de wijzen en kennis aan hen die verstand hebben; Hij openbaart de diepe en verborgen dingen; Hij weet wat in de duisternis is, en het licht woont bij Hem. Ik dank U en prijs U, o Gij God van mijn vaders, die mij wijsheid en macht hebt gegeven en mij nu hebt bekendgemaakt wat wij van U begeerden; want Gij hebt ons nu de zaak van de koning bekendgemaakt.” Profeten en Koningen, 493, 494.